

На територији 15 општина у Војводини у наредних два до шест месеци требало би да се сакупи десет пута више лешина и животињског отпада него што је то било након поплава у Србији 2014. године, ако је веровати експресно спроведеним јавним набавкама за уклањање, транспорт и спаљивање животињског отпада прве категорије. Све послове као једини понуђач добило је предузеће “Еко-вет плус” доо са “настрешницом за покривање опреме за спаљивање животињског отпада” у Врбасу, о коме је ВОИЦЕ недавно [писао](#).

“Еко-вет плус” пријавио је дневни капацитет постројења у Врбасу на максимално [900 килограма](#), колико теже на пример једна крава и једна одрасла крмача. Али, 15 општина досада је склопило уговоре са тим предузећем на два, четири или шест месеци, у укупном износу од готово [53 милиона динара](#).

Од краја новембра до данас краткорочне уговоре са “Еко-вет плус” доо склопиле су општине [Алибунар](#), [Бач](#), [Бачка Паланка](#), [Беоцин](#), [Ковин](#), [Опово](#), [Србобран](#), [Темрин](#), [Тител](#).

[Вршац](#)

,
[Врбас](#)

,
[Жабалъ](#)

,
[Бачки Петровац](#)

,
[Панчево](#)

,
[Бела Црква](#)

. Тренд расписивања истоветних јавних набавки у Војводини је току, показују подаци Управе за јавне набавке.

Понуде државних кафилерија ВУ Напредак из Ћуприје и ВУ Протеинка из Сомбора, које су досада сарађивале са готово свим општинама у Војводини, изостале су са свих до сада спроведених набавки.

Тако је “Еко-вет плус” доо Бранислава Радишића, предузеће основано у јулу 2017. године са “настрешницом за покривање опреме за спаљивање анималног отпада” у Врбасу које је дозволу за изградњу добило 1. новембра – било и једини и изабрани понуђач. Према [просечној](#) тежини грла у врбаској спалионици дневно може да се спали једна крава музара и једна крмача или две овце и један приплодни бик. Капацитет од максимално 900 килограма на дан “Еко-вет плус” доо је пријавио у захтеву за потребу израде Студије о процени утицаја на животну средину.

Епидемија свињске куге, лудих крава или партијског “испумпавања” милиона из државне кесе?

Јавне набавке спроведене за мање од десет дана, истоветна конкурсна документација, изостанак државних кафилерија које услугу наплаћују по килограму и склопљени уговори са истим понуђачем отвориле су питање да ли Војводини прети нека епидемија свињске куге, лудих крава или птичјег грипа? Или епидемија истих јавних набавки има за циљ да за кратко време извуче новац пореских обвезника из општинских буџета преко приватног предузећа чији је власник, [како је ВОИЦЕ већ писао](#), повезан са високим функционерима Српске напредне странке.

Аранжмани спаљивања пет пута скупљи од уговора са државним кафилеријама

Из увида ВОИЦЕ-а у конкурсну документацију јавних набавки, може се закључити да су свих 15 војвођанских локалних самоуправа расписале исте позиве са идентичним условима! Од понуђача се тражи да располаже са три хладњаче од којих једна има носивост од минимално једне тоне, пећ за спаљивање и два запослена или ангажована радника.

Супротно претходној пракси, када су ову услугу плаћали по извршеном послу и количини, општине и градови су сада наплаћивање услуге одредиле паушално на месечном нивоу и орониле уговоре на просечно 75 дана, четири или шест месеци.

Све општине редом наводиле су број активних пољопривредних газдинстава, рачунајући и оне које се баве ратарством а не узгојем стоке.

У којој мери су износи свих 15 уговора “препумпани”, показаће поређење са општинама које су ове јавне набавке спровеле пре оснивања “Еко-вет плус” доо, и то процењујући вредност по килограму животињског отпада на годишњем нивоу.

ЈП за комуналну инфраструктуру и услуге у Кикинди је у августу 2016. године склопило [уговор](#)

са ВУ Напредак из Ћуприје. Вредност уговора на 12 месеци је 2.500.000 динара на 12 месеци. У

[конкурским условима](#)

захтевано је да понуђач има возило које има носивост од шест тона, уз обавезу да најмање два-три пута месечно односи отпад.

Општина Тител ће готово исти износ (2.400.000 динара) потрошити за четири месеца на аранжман са “Еко-вет плус” доо.

Три месеца пре него што је основан “Еко-вет плус”, зоохигијеничарска служба у Зрењанину у априлу склопила је уговор за услугу уклањања, транспорта споредних производа животињског порекла. За процењених 59 тона животињског отпада склопљен је [уговор](#) са ВУ Протеинка из Сомбора у вредности од 1.290.000 динара без ПДВ.

Према подацима [Републичког завода за статистику](#), Зрењанин има седам пута више

објекта за држање стоке у пољопривредним газдинствима од Беочина, који ће четворомесечни аранжман са “Еко вет плус” доо платити 1.416.000 динара без ПДВ-а. И Врбас има три пута мањи сточни фонд у пољопривредним газдинствима, али је за четири месеца склопио три пута скупљи уговор (3.400.000 динара) од Зрењанина.

Уговор са државном кафилеријом склопила је и Бачка Топола у априлу 2017. године. Годишњи [уговор](#) са ВУ “Протеинка” вредан је 1.484.000 динара без ПДВ-а. Више од пола овог износа 825.000 динара без ПДВ-а Темерин потрошити за 75 дана на колико је склопљен уговор са “Еко-вет плус” доо.

ЈП “Зоохигијена и ветерина” у Новом Саду је у мају ове године склопила годишњи [угово](#)
[р](#) са државном кафилеријом “Протеинка” за услуге уклањања животињског отпада у износу од 798.000 динара.

Општина Алибунар је крајем новембра [изменила](#) План јавних набавки којом је предвидела 500.000 динара за услугу уклањања животињског отпада. “Поменута јавна набавка није прошла првенствено из разлога што је процењена вредност била неадекватна јер у Општини Алибунар и суседним општинама нема институције и предузећа које се баве поменутом делатношћу, а она која су се бавила изгубила су лиценцу, односно дозволу за рад”, наводи се на званичној презентацији општине.

Износ је увећан осам пута. Ова општина склопила је уговор на четири месеца са “Еко-вет плус” доо вредан 4.000.000 динара.

Државни подстицаји партијском предузетнику

Две државне кафилерије, “Напредак” у Ћуприји и “Протеинка” у Сомбору нису се појавиле ни на једној од досада спроведених јавних набавки. Прва има дневни капацитет од 68 тона на дан, а друга 53 тоне на дан. Обе су као ветеринарске установе у надлежности Управе за ветерину при Министарству пољопривреде. Исте која је за кратко време издала решење “Еко-вет плус”, потврђено је ВОИЦЕ-у из Управе за ветерину.

На питање “зашто се државне кафилерије којима је сакупљање животињског отпада извор прихода нису појавиле на јавним набавкама”, ВОИЦЕ није могао да добије одговор у ВУ “Напредак”. Секретарица је одбила да проследи позив директору или неком надлежном, а потом рекла да је “директор заузет”.

У сомборској “Протеинки” су били изненађени податком колико општина је спровело јавне набавке. “Ми сарађујемо са свим општинама у Војводини. Да им је било у интересу, упутили би нам позив. Ако су износи били превисоки, могли су да понове јавну набавку, да траже три понуде”, кратко је одговорио запослени који се јавио на службени телефон у сомборској кафилерији.

“Ми и не пратимо много јавне набавке јер у Србији и нема конкуренције, па нас углавном општине саме позивају”, рекао је за ВОИЦЕ Ђорђе Зорић, директор ВУ “Протеинка”. На констатацију да се конкуренција појавила и са пријављеним капацитетом од 900 килограма на дан добила посао у 15 општина у Војводини, Зорић је рекао: “Папир трпи све. Једно је папир, а друго реалност”. “Дешава се да јавном набавком општине предвиде одређене износе, али на терену нема тих количина. Нити тоне прегажених паса и мачака, нити масовних угинућа стоке. Ми наплаћујемо услугу по килограму. Без обзира где се отпад налази, цена је 17 динара плус ПДВ. У ту цену је урачунато све, без обзира на удаљеност. На ту цену утиче то што ми термичком обрадом добијамо коштано брашно које се користи као енергент и које продајемо. Највише се ослањамо на месне индустрије и на фарме. То што прикупе зоохигијеничарске службе тек је незнатан део”, рекао је Зорић који је сумњичав по питању тога како ће предузеће са три возила и капацитетом спаљивања од 900 килограма на дан покривати 15 општина. “Не можете планирати угинућа на тако широком терену као: понедељком угинућа у Врбасу, уторком у Бачу, средом у Вршцу. Угине 10 крава у две општине и шта онда? Рекао бих да од тога нема ништа, али неко је то проценио милионске износе и да тако треба и може. Није сигурно никаква епидемија, већ ситуација свима нама позната”, закључио је директор “Протеинке” у разговору за ВОИЦЕ.

Епидемија која се зове “корупција”

Шта се подразумева под “ситуацијом која је свима нама позната”? Дејану Максимовићу из удружења “Станиште” из Вршца није јасно зашто се поред две државне кафилерије и компаније “Енерго зелена” која испуњава све услове у складу са ЕУ регулативом посао склапа са “Еко-вет плусом”.

“Држава која управља својим кафилеријама није хтела да их затвори већ је драстично ниским ценама била нелојална конкуренција компанији ‘Енерго зелена’ у Инђији и све је довело до затварања и покретања спора власника компаније против Србије. Сада исте те кафилерије избацује са тржишта и уништава. У извештају Европске комисије о напретку Србије за 2016. годину, једино поглавље које је добило оцену да није било никаквог напретка је поглавље 12 које се односи на фитосанитарну политику, ветерину и безбедност хране. Претпостављам да је та оцена повод или изговор да Министарство сада ради било шта како би следећи извештај био повољнији. Па још ако се то уради уз неки партијско-приватни интерес, као што је случај у Врбасу, шта лепше од тога”, рекао је Максимовић за ВОИЦЕ.

Власник Еко-вет плуса Бранислав Радишић није одговорио на позиве ВОИЦЕ-а да

прокоментарише наводе из текста.

Партијске везе и друштвене мреже

О везама власника “Еко-вет плус” са актуелним високим функционерима СНС-а сведоче и фотографије на појединим профилима на Инстаграму. Бранислав Радишић на неколико фотографија појављује се са Љубом Јовановићем, који је као и Радишић бивши рукометаш којег је СНС поставио на функцију директора “Пионирског града” у Београду. Јовановић је јавно поделио и фотографије својих недавних дружења са замеником новосадског градоначелника Срђаном Кружевићем (СНС), као и приватне вечере у женском друштву градоначелника Београда Синеше Малог.

Да иза документованих сусрета стоји нешто више од приватног дружења, говори и свесрдна [партијска подршка](#) бизнису спаљивања животињског отпада у Врбасу, где је Срђан Кружевић (СНС) већ годину дана повереник општинског одбора ове странке. “Настрешница за опрему за спаљивање анималног отпада” у Врбасу је у експресном року исходовала све потребне дозволе, од органа локалне самоуправе до Управе за ветерину Министарства пољопривреде, а бројни очевици сведоче да је Кружевић често обилазио радове на изградњи “настрешнице”. Логистичку подршку “Еко-вет плусу” пружио је и Научни институт за ветеринарство Нови Сад. Директор Мирослав Ћирковић, иначе један од 250 потписника јавне подршке кандидатури за председника државе Александра Вучића, дао је позитивно мишљење за постројење “Еко-вет плус”, али и два мобилна постројења које је ова државна институција добила као донацију ЕУ. ВОИЦЕ је тражио на увид уговор на основу којег је Институт уступио или дао донацију ЕУ “Еко-вет плус” и до данас није добио одговор.

Панчево: За месец дана четири пута више него за целу 2016. годину

Пример општине Панчево најочигледније приказује да ће наменски основано предузеће са политичким везама из буџета извући десетоструко веће износе од оних које су државне кафилерије наплаћивале по количини и на годишњем нивоу. У фебруару 2016. године, ЈКП “Хигијена” је склопила 12-месечни уговор са ВУ протеинка у износу од 360.000 динара без ПДВ-а. Пре истека уговора са државном кафилеријом, 14. децембра исто предузеће је склопило оквирни споразум са “Еко-вет плус” по којем ће за ову услугу платити 1.390.000 динара за само месец дана, четири пута више од годишњег уговора са ВУ “Протеинка” из Сомбора. Укупна вредност панчевачког уговора са “Еко-вет плус” износи 4.170.000 динара без ПДВ-а.

([voice](#))